

Полъгатокжень, *adj.* Géom. obliquangle.
Полъгатость, *sf.* le penchante, pente, descente *f.*, travers, biais *m.*; 1. Géogr. l'escarpement *m.*; 2. Mathém. l'obliquité *f.*; 3. (на стемъ-тъ), Mar. l'élançement *m.*

Полъгать, *adj.* oblique, indirect, penchant, gauche; || *fig.* détourné; || бывамъ —, *vn.* aller en pente *f.* [Бугсприть. — боръ (на носъ-тъ на ладія), *sm.* voyez — прозорецъ, *sm.* l'abat-jour *m.*

Полъгнувамъ, -лъгвамъ и -лъгамъ, *vn.* déverser; 1. полъгнува, *v. imp.* Archit. il forjete; 2. (за зидъ), il farde; 3. (за сграда), elle se tasse; 4. (за къща), elle aréne et s'aréne; 5. полъгнуватъ (за класове на нива), ils versent.

Полъгнуване и -лъгане, *sn.* le dévers; || Archit. le dévoiement; || (на сграда, на земля), le tassement.

Полъгнано писане, *sn.* écriture bâtarde *f.*

Полъгнатъ, *adj.* dévers; || (на землята), Bot. procombant; || (на низко юбство), enterré.

Полюлей (паникандило), *sm.* le lustre; || връхна часть на —, le panache; || майсторъ на -люлеи, un lustrier.

Полюсъ (и съверенъ —), *sm.* le pôle.

Полякъ, ячка, *s.* villageois, oise

Поляна, *sf.* tapis de verdure *m.*, prairie *f.*, champ *m.*, campagne *f.*, boulingrin *m.*; -ны, *pl.* les châmpreaux *m.*

Полянка (вербъдъ гора), *sf.* la clairière.

Полянска змия (топъ *t.*), *sf.* la serpentine. — фортификация, *sf.* l'hercotentique *f.*

Полянски, полски и -лешки, *adj.* champêtre, rural.

Полянски ордждя, *vn. pl.* pièces de campagne.

Поляренъ и -люсенъ, *adj.* polaire.

Поляризация (на сътвлината), *sf.* Phys. la polarisation. [riser.]

Поляризуваумъ (сътвлина), *va.* Phys. polariser.

Полярна звѣзда, *sf.* étoile polaire *f.*, la tra-

montane. [polarité.]

Полярность (на магнитъ), *sf.* Phys. la

Поляшки, *adj.* villageois.

Помагалка, *sf.* le verboquet et virebouquet;

|| Mar. l'anspect *m.*

Помагамъ, *va.* aider, secourir, seconder, subvenir à, servir, assister à, pousser, ne pas nuire; 1. *fig.* appuyer; 2. (нѣкому), *fig.* épauler; || (въ нѣщо), *fig.* pousser à la roue; 3. (нѣкому съ пары), subventionner; 4. може да му са помогне, *va.* remédier à; || комуто —, remédiable, *adj.*; 5. който обича да помога и комуто може са помогне, secourable, *adj.*; 6. -гаме си (единъ другъ), *vn.* s'entre-secourir, s'entr' aider.

Помагане, *sn.* le secours.

Помагачъ, *sm. fam.* un ardélion.

Помада, *sf.* la pommade; || намазевамъ съ —, *va.* pommader.

Помазане, *sn.* l'unction *f.*

Помазанникъ, *sm.* oint du Seigneur, *m.*

Помазевамъ, *va.* oindre.

По-малка цѣна, *sf.* l'infériorité *f.*

По-малко, *adv.* au dessous de.

По-малькъ, *adj. s.* cadet (*voyez Малькъ*).

Помамевамъ, *va.* affriander; || *fig.* inviter à.

Помеждуненъ, *adj.* intermédiaire, intermédiaire.

Поменувамъ, *va.* mentionner, faire mention de, se rappeler, faire dire une messe pour un mort.

Поменъ, *sf.* la mention, le souvenir, la prière pour les morts; || книга —, l'obituaire et registre —, *sm.*

Пометь, *sm.* manche à balai; || (у фурнажъ), l'écouillon *m.* [Jur. gracier]

Помилувамъ, *va.* pardonner, faire grâce *f.*; ||

Помилуване, *sn.* le pardon, merci, grâce, concession, rémission *f.*; || *fig.* le quartier; || безъ —, *adv.* irrémissiblement.

Помилуй мя Боже (50-й псаломъ), *sn.* le miséréré. [se passer de]

Поминувамса, *vr.* vivre; || (безъ нѣщо), *vr.*

Поминуване, *sn.* l'industrie, le métier.

Помирене, *sn.* la pacification, la transaction.

Помирявамъ, *va.* pacifier, arranger; 1. *fam.* rapatrier; 2. -са, *vr.* faire le paix, se rapatrier, se raccommader; 3. *fig.* pacister.

По-младъ, *adj. s.* cadet (*voyez Младъ*).

Помни, *vn.* retenir, se souvenir, se ressouvenir de, se remémorer; || който помни, *fam.* mémoratif, *adj.*

Помологически, *adj.* pomologique.

Помологія (учене за плодове), *sf.* la pomologie.

Помочкы (въ карета), *sf. pl.* la main.

Помощникъ, *adj.* secourable.

Помощна биря, *sf.* la subside.

— рѣка, *sf.* la main-forte.

Помощникъ, *sm.* un aide, adjoint, suppléant, suppôt, assistant *m.*; 1. *fig.* un second; 2. (въ несоля), *fam.* un bouche-trou; 3. (на исправникъ), un vice-gérant; 4. давамъ —, *va.* adjoindre.

[pléance.]

Помощническа длъжностъ, *sf.* la sup-

Помощъ, *sf.* le secours, appui *m.*, aide, ressource, imploration, épaulière, main-forte *f.*, coup de main, *m.*; 1. *fig.* le support; 2.

безъ —, sans ressource; 3. на —, interj. à l'aide, au secours, à mon secours, à moi; 4. съ -та на, *prép.* au moyen de, à la faveur de, à grand renfort de.

Помпонъ (китка), *sm. Milit.* le pompon.

Помрачавамъ, *va.* obscurcir, flétrir, offusquer; 1. *fig.* noircir, aveugler, faner; 2.

Astr. occulter; 3. помрачаваса, *v. imp.* il se ternit.